

عنوان مقاله:

اثر دراز مدت چوبکشی با اسکیدر چرخ لاستیکی بر رویش درختان سرپای راش حاشیه مسیرهای چوبکشی

محل انتشار:

نشریه توسعه پایدار جنگل، دوره 1، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

داود کرتولی نژاد - استادیار گروه جنگلداری، دانشکده کوبرشناسی دانشگاه سمنان، ایران

اکبر نجفی - دانشیار گروه جنگلداری، دانشگاه تربیت مدرس، نور، ایران

کامبیز پورطهماسی - دانشیار گروه علوم و صنایع چوب و کاغذ دانشگاه تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در این پژوهش اثر عملیات چوبکشی زمینی بر رویش درختان سرپای راش حاشیه مسیرهای چوبکشی در جنگل های هیرکانی مورد بررسی قرار گرفت. بدین منظور چهار مسیر چوبکشی متروکه که ۵، ۱۰، ۱۵ و ۲۰ سال از آخرین چوبکشی بر آن ها گذشته بود انتخاب شد. هدف از تحقیق حاضر، مقایسه میزان رویش در هر یک از بخش های ترددی مسیرهای چوبکشی، مقایسه رویش درختان زخمی و سالم حاشیه مسیرها و نیز بررسی کاهش و یا افزایش رویش پس از چوبکشی در مقایسه با قبل از آن بوده است. برای این منظور، هر مسیر با توجه به فاصله از دیو و شدت تردد اسکیدر به سه بخش تردد کم، متوسط و شدید تقسیم بندی گردید. تعداد ۷۲ درخت راش در حاشیه کلیه مسیرها با استفاده از مته سال سنج نمونه برداری شده و پهنای دواپر سالیانه نیز با استفاده از میز اندازه گیری LINTAB ۶ با دقت ۰/۱ میلی متر محاسبه شد. نتایج مقایسه میانگین رویش درختان قبل و پس از عملیات چوبکشی نشان داد که به غیر از مسیر ۵ ساله، میانگین پهنای دواپر سالیانه درختان در بقیه مسیرها پس از چوبکشی کاهش معنی داری داشته است. مقایسه آماری پهنای دواپر سالیانه درختان زخمی کلیه مسیرها در مقایسه با درختان سالم نیز کاهش معنی داری را (حدود ۱۸ درصد) نشان داد. از طرف دیگر، درختان سالم واقع در بخش پرتردد مسیرها، کاهش شدید رویش را (حدود ۳۳ درصد) نسبت به درختان واقع بر تردد کم و متوسط داشته است. نتایج این تحقیق، بر تاثیر زیاد کوبیدگی ناشی از تردد اسکیدر و نیز زخم های حاصل از برخورد اسکیدر با بار، بر کاهش رویش درختان مجاور دلالت دارد. دلایل ایجاد زخم، روش های کاهش آسیب و نیز پتانسیل ایجاد زخم در درختان حاشیه ای بحث شد.

کلمات کلیدی:

صدمات بهره برداری، دواپر سالیانه، جنگل های هیرکانی، تردد اسکیدر، میز اندازه گیری LINTAB

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2023241>

